

על פתח הקדושה

למשמעותו של פתח אהל מועד

(3) ספר ויקרא פרק א

יִקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר:

(ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קָרְבָנְכֶם:

(ג) אִם עֹלָה קָרְבָנוּ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי ה'

(1) ספר ויקרא פרק ח

וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שְׁבַעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תִמּוּתוּ כִּי כֵן צִוִּיתִי:

(לו) וַיַּעַשׂ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

(2) ספר נועם אלימלך - פרשת וירא

או יאמר אשרי תבחר כו' דהנה יש ג' גווי צדיקים יש צדיק אשר נפשו חושק ומתלהב לעבוד השם יתברך ברוך הוא אלא שאין יכול להעלות עצמו ולהתחזק בעבודתו יתברך מחמת איזה מניעה שבו. ויש צדיק שהוא עובד השם יתברך בתורה ובתפילה רק שהוא יודע מזה שהוא עובד השם ומחזיק עצמו לעובד השם. ויש צדיק שעובד באמת להשם יתברך ובכל עבודתו שעובד מחזיק עצמו שאינו עובד כלל שאינו אלא כמתחיל בעבודתו יתעלה וזהו וירא כנ"ל והוא יושב פתח האהל כנ"ל שהיה נדמה בעיניו שאינו אלא על פתח האוהל הקדושה. כחום היום פירוש גם כן כנ"ל שהיה מוחלט אצלו בתום לבבו שאינו אלא כמתחיל וזהו אשרי תבחר ותקרב רוצה לומר שאתה השם בוחר בו ומקרבו ואף על פי כן בעיני עצמו אינו חשוב ודומה לו שאינו אלא שוכן חצריך היינו בחצר שלפני הבית שלא נכנס כלל אל הקדושה כן חושב הצדיק האמתי תמיד וק"ל:

(37) ספר ערבי נחל - פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל כו'. פירש רש"י ז"ל שמיני למילואים. ענין מילואים פירש רש"י ז"ל לעיל שהוא ענין חינוך שמתחנך האדם לדבר חדש, ולכן קודם שנתחנכו אהרן ובניו לכהונה הוצרכו לישב ז' ימים בפתח אהל מועד. וקצת קשה במשה רבינו ע"ה ששימש ז' ימי המילואים איך נתחנך הוא לעבודה, ויש לומר על פי שאמר הכתוב הלא אהרן אחיך הלוי, ודרז"ל שהיה הוא עתיד להיות לוי ומשה רבינו ע"ה היה כהן מצד עצמו, לכן אצלו אין העבודה דבר חדש וא"צ חינוך, משא"כ אהרן וק"ל, ועיין במשארז"ל במה שימש משה ז' ימי מילואים כו', יש להבין למה ענין החינוך צריך דוקא ז' ימים ולעבוד העבודה ביום הח' דוקא. עוד יש לדקדק במ"ש רש"י ז"ל ולזקני ישראל, כדי להודיעם שעל פי הדיבור אהרן נכנס כו' והיינו שהוקשה לו למה קרא לזקנים, ומדוע לא הוקשה לרש"י למה קרא לאהרן, והרי כל ז' הימים היו יושבין פתח האהל ולמה הוצרך לקריאה, ולא הוה ליה למימר רק ויהי ביום השמיני קרא לזקני ישראל ויאמר אל אהרן וכו' כי למה הוצרך קריאה לאהרן:

(82) ספר משיבת נפש אות - קלב

שרוצה האדם לנכנס אל הקדושה, אזי מתגברין ומתפשטין כנגדו הסטרא אחרא שהם היכלי התמורות מאד, וכל מה שהוא סמוך יותר לפתח הקדושה, מתגברין ומתפשטין כנגדו מאד מאד עד שיש הרבה שכבר היו אצל הפתח וחזרו, רחמנא לצלן, מחמת שלא ידעו שכבר הם אצל הפתח או מחמת שמשתטחין כנגדו מאד מאד עד שקשה לו לשברם. אבל האיש הכשר באמת הוא יושב וממתין ומתעכב ימים הרבה אצל פתח הקדושה, ואף על פי שבתוך זמן זה שהוא מתעכב אצל הפתח ומקוה ומיחל להכנס לפנים, מתגבר עליו חמימות היצר הרע מאד, אף על פי כן הוא עושה את שלו ויושב וממתין אצל פתח הקדושה ואינו רוצה לשוב לאחוריו בשום אופן, וזה בחינת והוא יושב פתח האהל, ישיבה מלשון עכבה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, וכחם היום מרמז על התגברות חמימות היצר הרע, אף על פי כן הוא אינו רוצה להטעות את עצמו וחושב על תכליתו הנצחית באמת ואינו שב לאחור בשום אופן יהיה איך שיהיה, רק הוא יושב וממתין ומתעכב אצל פתח הקדושה ימים רבים כמה שיהיה. ואף על פי שאין מניחין אותו להכנס לתוך הפתח, וחס היום שהוא חמימות היצר הרע לזהט אותו מאד אף על פי כן הוא אינו מניח את מקומו ויושב ומתעכב אצל פתח האהל של הצדיקים והכשרים עד יורוחם מן השמים. וזהו גם כן בחינת ויהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל, כמבאר בפנים. (שם אות הנ"ל):